

İki yaka tek şehir: Budapeşte [1]

Yazarımız Nurdal Durmuş ve Gökhan Şimşek, Macaristan'ın başkenti Budapeşte'yi anlatıyor...

Yayın Tarihi : 10 Ağustos 2012 Cuma (oluşturma : 21.11.2019)

Yazarlar: Nurdal Durmuş - Gökhan Şimşek

Şüphesiz her ülkenin, her şehrin, her topluluğun kendine has kültür ve hayat tarzı vardır. En azından böyle bir durumun varlığına inanmak ister; o özel havayı teneffüs ederek kendi dünyamızda karşılık bulmasını, bize bir pencere daha kazandırmasını bekleriz. İnsan, bütün yolculuklarına hayal kurarak başlar. Doğumla birlikte başka hayallerin merkezinde buluruz kendimizi. Daha akıl erdiremediğimiz zamanlarda, başkaları bizim yerimize hayal kurar. Büyüyünce biz devralırız yarınımızın ve başka yarınların hayallerini. Ölürken bile iyi bir son hayal ederiz. İnsan, en çok da hayalleriyle varlığını anlamlandırır.

Daha önce hiç gitmediğimiz bir köye, şehre, ülkeye dair hayallerimiz de genellikle bilmediğimiz bir dünyayı yaşamak içindir. Elbette ülkelerin giderek birbirine benzemesi ve orijinaliğin her geçen gün daha da azalması insanı bu noktada ümitsizleştirir de, beklenti çitasını düşük tutup, gerçek olan zamanı yaşama isteği bu duygunun önüne geçmeye yetecektir. Eğer insan kendini bir dünya vatandaşı olarak görürse, damarlarına bulaşan "arayış" zehrinden mutluluk duyar. Bu zehir, keşfetme, hissetme, anlamlandırma ve özü görebilme çabasına sürükler insanı. Bize göre ideolojilerin, önyargıların ve tabuların içinde kaybolmayan insan Dünya Vatandaşı'dır. Yaklaşık yüz şehri birlikte gezmiş iki dünya vatandaşı olarak hissettiğimiz şey: Nereye gidersek gidelim, neyle karşılaşsak karşılaşılim bundan mutluluk duyabileceğimiz zamanlar üretebilmek ve her şehrin acı tatlı yüzlerce hatırasını muhafaza edip, başka sokakların hayalini kurabilmektir. Yoldaş olmak, yalnızca bir mesafe ve zaman dilimi içerisinde birlikte olmak değil, inandığınız tüm zamanlar için dayanışma halinde olmak ve birbirine şahit kılınmak demektir.

İki dünya vatandaşı yoldaş olarak bugüne kadar "ne yapacağız, nerede kalacağız, ne yiyeceğiz, şimdi buradan nereye gideceğiz" başta olmak üzere geziye ve güzergâha yönelik hiçbir soruyu birbirimize sormadık. Çünkü ikimiz de bir şehri tanımak için kaybolmanın, ayak tabanlarımızın su toplamasının ve yeni bir şeyle karşılaşma hayalinin şart olduğunu biliyoruz. Bulduğunuz yer için ne kadar çaba harcar, ne kadar içselleştirirseniz, o yer de gizil kapılarını size mutlaka açar. O kapılardan girmenin en önemli kuralı da hiçbir şekilde şikâyetle bulunmamak ve kimin ne söylediğine aldırış etmeksizin doğru olduğuna inandığınız yolda devam etmektir.

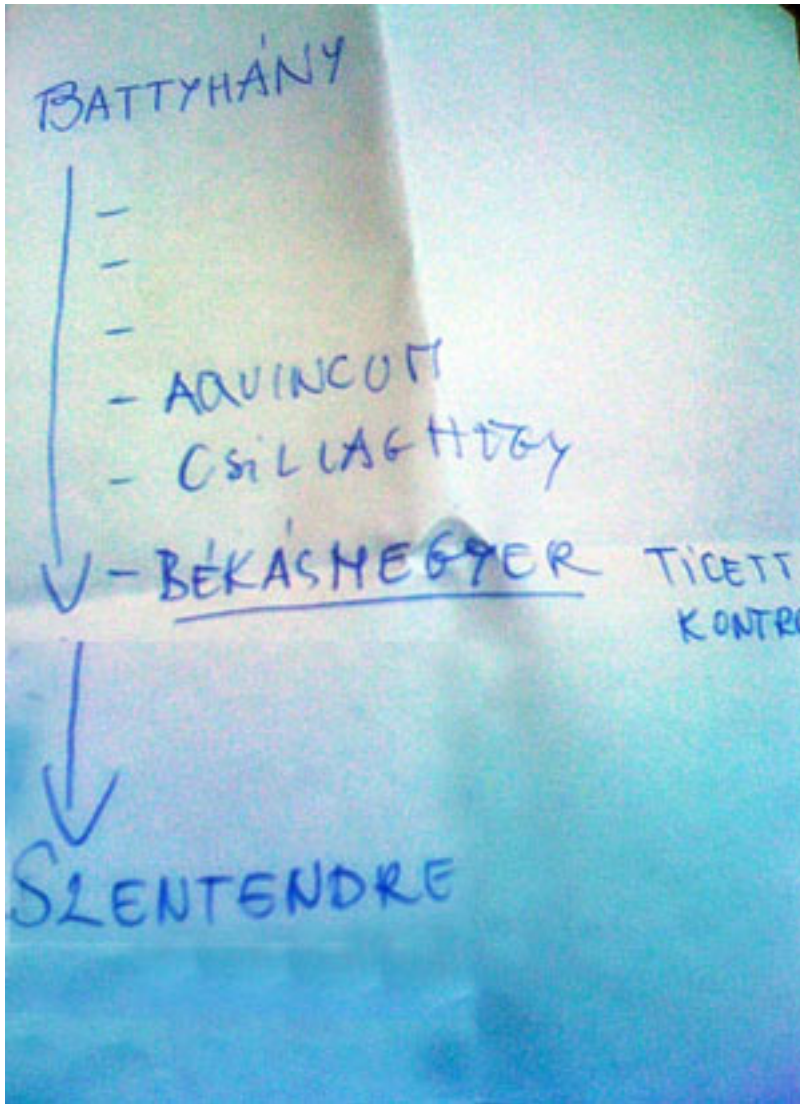
Senfonik Şiir'in kurucusu olarak kabul edilen Ferenc Listz'in adına atfedilen Budapeşte

Havalimanı'nın uzun pasaport kuyruğundan çıkıp, bagajların geçtiği konveyör bandına umutsuz gözlerle bakıyoruz. Bir saatlik bekleyişten sonra 2 sırt çantamızdan birini bulamayıp, uzatılan kayıp eşya formuna ümitsizce kalacağımız oteli ve telefon numaralarımızı yazarak şehir merkezine doğru hareket ediyoruz. Yarım saat süren yolculuk boyunca şehrin oldukça sakin, zaman zaman bakımsız ve bir Anadolu şehriden farksız caddeleri dikkatimizi ilk çeken şey oluyor. Bir şeyin dikkat çekebilmesi için algının başka bir yerde takılı kalmaması gerektiğini bildiğimizden, otobüse biner binmez çantamızdaki kıyafetlerin dört-beş gün boyunca bize yeteceğine ikna olmak için sayım yapıyor ve onun rahatlığına yaslanıyoruz. İlk durağımız Kahramanlar Meydanı. Meydanın her tarafında Macar tarihinde önem arz eden kişilerin heykelleri var. Tarihi vesikalara göre Macarların üç tanesi Türk, dört kavimden oluştuğu söylenmektedir. Hatta bazı kaynaklara göre de yedi kavmin altısının Türk'tür. Bu meydanda kavimleri simgeleyen heykeller de vardır. Yine Osmanlı'ya karşı zafer kazanmış ve adı "Türkleri Yenen Komutan"a çıkmış kişinin de heykeli bulunmaktadır. Meydanın karşısındaki caddede ciddi bir kalabalık toplanmış ve yol trafiğe kapatılmış. Ekonomik kriz yüzünden sık sık protesto gösterilerinde bulunduğunu bildiğimiz halkın yeni protestosu sandığımız bu olayın aslında dünyanın birçok şehrinde her yıl düzenli olarak kutlanan Rahta Yatra Yürüyüşü olduğunu anlamamız geç olmuyor. Krishna adlı bir Hint Tanrısı'na inanan insanlar tarafından tertiplenen ve birkaç gün boyunca şehrin önemli caddelerinde şarkılar söyleyip, danslar eşliğinde yürüyen ve rengârenk giyinen insanların arasına giriyoruz. İçerisinde uzun süre "acaba bu canlı mı, heykel mi?" dediğimiz Krishna'yı simgeleyen anıtlarla birlikte insanlara kurabiyeye benzer tatlılar atan kadınların yer aldığı; yerden yüksekliği 7-8 metreyi bulan, çok renkli ve onlarca insan tarafından halatla çekilen bir araç eşliğinde Peşte'nin en önemli caddesi olan Vaci Caddesi'ne ilerliyoruz. Yüzlerce insanın bağırarak ve müzik eşliğinde söylediği "hare krishna, hare krishna, krishna krishna hare hare eeee, hare rama hare rama aaaa, rame rame hare rame eeee" dizeleri aslında Hint inançlarında mantra olarak adlandırılan ve söylenildiği takdirde kişiye huzur verdiğine inanılan bir nevi arınma biçimi. Biz de tüm bu inanç felsefelerinin dışında kalıp ritme ve bu tekerleme gibi sözlere ayak uydurmaya çalışıyoruz.

İstiklal Caddesi'nin çeyreği büyüklüğündeki Vaci Utca ve çevresinde yemek yiyebileceğiniz on kadar Türk lokantası var. Avrupa'da sulu yemek kültürü, bir sebzededen on çeşit yemek yapma kültürü kimi yerlerde çok zayıf, kimi yerlerde de hiç olmadığı için zengin mutfaklara rastlamak zor. Yine de Macar mutfağı bölge ülkelere göre daha iyi durumda denilebilir. En azından dünyaca ünlü Gulaş çorbaları var. Çorba dediğimize bakmayın, bizim türlü yemeği ile şehriye çorbasının karışmış hali gibi bir şey. Baharatı da oldukça yoğun olan bu çorbalardan birkaç kaşık güç bela yedikten sonra kendimizi döner tezgâhının önünde bulduk. Macarların özellikle kızartma ve ızgara konusunda iyi olduklarını söyleyebiliriz. Fakat hemen her yerde egemen et domuz eti. Salam, sosis, sucuk ve pastırmanın tamamına yakını da domuz etinden üretilmekteymiş.

Budapeşte, Tuna nehri tarafından ikiye bölünen Budin ve Peşte bölgelerinin birleşmesinden olan bir şehir. İstanbul'un kardeş şehri ve nüfusu yaklaşık iki milyon. Budapeşte, panoramik manzara olarak gördüğümüz en güzel şehirlerden biri. Bu anlamda şehrin en doğru görüleceği yer Gellert Tepesi.

Buradan bakınca başta Parlamento Binası, Buda Kalesi, Köprüler, Margit adası olmak üzere şehrin önemli bir kısmını kadrja sığdırabilirsiniz. Nehir üzerinde iki yakayı birbirine bağlayan bol miktarda köprü var. Aslanlı köprü olarak da bilinen Land Hid üzerinden Buda tarafına geçip, kaleye çıkıyoruz. Kalenin içinde yine panoramik manzarası gayet iyi olan bir restaurant var. Burada bir şeyler yerken, beş kişilik ekip tarafından canlı icra edilen Macar müziklerini de dinleyebilirsiniz. Biz de benzer bir şey yapıp kalenin arkasındaki tarihi sokakları geziyoruz. Turistik bölgelerin soğuk bir havası vardır. Genellikle esnafın derdi de gelen yabancından azami şekilde istifade etmektir. Fakat sokaklar gerçeği görmeyi sağlar. Budapeşte halkı oldukça kibir, saygılı ve insana değer veren bir halk. İlk günden bunu hissediyorsunuz. Hatta hangi durakta ineceğimizi hatırlayamadığımız bir tren yolculuğumuzda, güç bela telaffuz ettiğimiz Macarca durak isimlerine tebessüm edip, sıkıntımızı anlayan ve çantasından çıkarttığı deftere tren hattının mini krokisini çizerek, ineceğimiz durağa ne kadar kaldığını bize anlatan kadının çabası da buna en güzel örnekti.

Tuna üzerindeki birçok köprüden yürüyüp, birkaç kez de kaybolduktan sonra otelimize gitme vakti gelmişti. Budapeşte’de akşam sekizden sonra cafe-restaurant hariç hemen her yer kapanıyor. Onların da büyük kısmı gece yarısıyla birlikte kapanıyor.

Tabanlarımızın iç acıtacak durumda olmasına rağmen “hâlâ açık bir yer vardır, biraz daha yürüyelim mutlaka bulacağız. Hem kendi ciğerimizi hem de rüzgârın ciğerini acıtırız.” dememiz güzeldi. Yarım saat boyunca on bir buçuğu gösteren bozuk saate kanıp, son seferi on iki olan ve otelimize yakın

yerden geçen tramvayı gecenin ikisinde beklemek güzeldi.
Otele geldiğimizde karşımızda kaybolan bavulu görmek güzeldi.
Sanki hepsi...

İlk notu düşelim: Budapeşte'de geçirdiğimiz ilk günümüz böyleydi. Aslında ilk yazıda da Budapeşte zelinden Macaristan'ı yazacaktık fakat daha bize ait şeyler paylaşmak istedik. Devam yazımızda da Budapeşte'de kalmayı ve diğer günlerimizi yazmayı mit ediyoruz.

Devam edecek...

Yazar Blogları için:

Nurdal Durmuş: www.nurdaldurmus.com

Gökhan şimşek: www.gokhansimsek.com.tr

Daha nceki gezi yazılarımızı okumak için:

Makedonya Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 1. Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 2. Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 3. Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 4. Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 5. Bölümüne [buradan](#):

Balkanlar 6. Bölümüne [buradan](#):

Macaristan 7/1 Bölüme [buradan](#):

on5yirmi5.com

Bu dökümanı orjinal adreste göster

İki yaka tek şehir: Budapeşte [1]